

at man kommer meget nær op imod den nævnte Besparelse af 137 Mand. Gennemførelsen heraf vilde give en Mindre-Udgift til Lønninger, Ekstraassistance, Overarbejdspenge o. s. v. af ca. $1\frac{1}{8}$ Mill. Kr. aarlig. Naar dette Tal er større end det af Statsbaneudvalget anslaaede (der paa den anden Side var baseret paa højere Konjunktur- og Dyrtidstillæg), er dette en simpel Følge af, at Statsbaneudvalget maatte operere med de gamle Tjenestetidsregler, der ikke gav Mulighed for en saa god Udnyttelse af Personalet som de nye.

Medens man efter de saaledes vundne Resultater har givet Ordre til, at der ikke maa anvendes Ekstrapersonale under Søfartstjenesten, er man vanskeligere stillet med Hensyn til det overkomplette faste Personale, idet Afgangen indenfor dette er saa forholdsvis ringe, at Personalestyrken ikke kan ventes i nær Fremtid at gaa ned til, hvad der maa anses for tilstrækkeligt, og Personalet ikke med Held kan anvendes under andre Omraader af Statsbanedriften. Hvis man ikke griber til Afskedigelse af fast Personale, vil derfor den fulde Besparelse først kunne opnaas ad Aare.

C. Banetjenesten samt Telegraf- og Signaltjenesten.

Herefter gik Tjenestetidsudvalget over til en Gennemgang af Banetjenesten samt Telegraf- og Signaltjenesten og afgav under 21. Juli d. A. en Beretning, af hvilken et Eksemplar vedlægges.

Hvad først angaar det største Omraade, *Banevedligeholdelsestjenesten*, har Udvalgets Opgave været at udfinde, hvilket Personale det maa anses for nødvendigt at have i hver enkelt Banekolonne, dels som permanent Styrke Aaret rundt (fast ansatte), dels til særlige Arbejder, som ikke falder regelmæssigt (Ekstarbejdere). Under Banevedligeholdelsestjenesten har der altid været, og maa der være, en forholdsvis stor Styrke af Ekstrapersonale, idet man af fast Personale kun bør have saa meget, som er nødvendigt under *normale* Forhold til *almindelig* Vedligeholdelse. Den Besparelse, som kan opnaas under denne Tjeneste, og som af Udvalget er anslaaet til ca. 2 375 000 Kr. i Forhold til Udgiften i Finansaaret 1920—21, vil derfor ret let kunne realiseres ved blot at indskrænke Tallet af Ekstrapersonale. Der er vel efter Udvalgets Opførelse en Styrke paa 213 fast ansatte, som ikke kræves til Stadighed, men denne Styrke vil der dog være Brug for den største Del af Aaret, saaledes at man, hvis den fjernes, maatte antage Ekstarbejdere. Besparelsen ved at afskedige dem vilde derfor være ganske ringe. De af Udvalget foreslaaede Normativer for hver enkelt Kolonne er for Tiden Genstand for Gennemgang i Administrationen, men vil formentlig i alt væsentligt blive tiltraadt.

Hvad *Ledbevoqningstjenesten* angaar, er der allerede ved Gennemførelse af de nye Tjenestetidsregler indvundet en aarlig Besparelse af 46 000 Kr., og der kan efter Udvalgets Forslag yderligere indvindes 15 000 Kr. aarlig. Endvidere er der siden 1. April f. A. indvundet aarlige Besparelser af 214 700 Kr. og 107 000 Kr., henholdsvis ved Indførelse af Afstandstræk til Overkørsler fra Station eller Ledvogterpost og ved Indførelse af Afløsning ved Folk udenfor Etaten, jfr. Statsbaneudvalgets Bemærkninger herom (Betænkningen Side 83).

Endelig er der ogsaa fremsat Forslag til nye Normativer for *Telegraf- og Signaltjenesten*, idet der her ligesom ved Banevedligeholdelsestjenesten fastslaaes, hvor meget *fast* Personale der er Brug for Aaret rundt. Under denne Gren af Tjenesten menes der at kunne opnaas en Besparelse af ca. 100 000 Kr. aarlig, hvoraf største Delen allerede er opnaaet.

D. Maskintjenesten.

(Lokomotiv- og Depottjenesten).

Tjenestetidsudvalget er for Tiden beskæftiget med en Gennemgang af Maskintjenesten, og man venter ogsaa her at kunne opnaa betydelige Besparelser.

Naar Beretning herom fremkommer, vil en supplerende Redegørelse blive tilstillet det ærede Finansudvalg.

Naar det sluttelig skal forsøges at give en Oversigt over *det finansielle Resultat* af de forskellige Spareforanstaltninger, som er iværksat i Løbet af det sidste Par Aar,